

Albert Taberner i Rafael Ribó, secretaris generals d'Esquerra Unida del País Valencià i d'Iniciativa per Catalunya. Ambdues formacions busquen pactes amb els Verds per tal de consolidar un "espai roig i verd".

El roig busca el verd

Esquerra Unida viu un moment d'eufòria propiciat per les enquestes, per la davallada electoral del PSOE i pel paper que va representar en la formació del Parlament andalús després de les passades eleccions del 12 de juny de 1994, les úniques autonòmiques que coincidiren amb les europees. Un entusiasme que no pot qualificar-se de contingut i que ha fet que el partit majoritari a l'esquerra del PSOE busqui aliats amb vista a la nova escomesa electoral del 28 de maig.

Al País Valencià, la recerca d'"objectius estratègics comuns" amb altres formacions de l'espectre de l'esquerra ha anat encaminada a aconseguir la consolidació de l'anomenat "espai roig i verd". Un camí de futur bicolor que varen començar a transitar esporàdicament EU i els Verds valencians l'estiu passat. Al novembre, les negociacions es transformaren en comissions de treball programàtic i, sobretot, d'allò que interessa a EU en un aparent moment de gràcia, la suma dels vots i els llocs en les llistes. Els Verds obtingueren prop de quaranta mil vots (2%) en els anteriors comicis autonòmics de 1991. D'aquests, deu mil correspo-

Esquerra Unida del País Valencià i de les Illes Balears i Iniciativa per Catalunya garbellen l'espectre de l'esquerra ecologista i nacionalista dies abans del termini de tancament de llistes electorals.

nien a la ciutat de València (2,4%). Compten també amb un regidor a Villena. Un caramell electoral, vaja.

La demanda dels Verds valencians és molt concreta. Es tracta de col·locar un candidat en el lloc número cinc de la llista autonòmica en la circumscripció de València, que seria o bé Jordi Bigas, director de la revista *Integral* —que és mal vist per alguns sectors de la coalició EU, perquè el consideren un "català", segons que ha confirmat una font ecologista—, o el dirigent valencià Carles Arnal. La contraoferta d'EUPV, argumentant la paritat de sexes i la lluita entre el sector renovador i el sector anguitista, és el lloc número sis. En el moment de tancar aquesta edició d'EL TEMPS, EUPV, que havia mantingut un llarg consell nacional la nit del dijous al divendres per preparar l'assemblea de tancament de llistes del diumenge, dia 12 de març, no s'havia posicionat encara. Fonts de la coalició asseguraven, però, a aquest setmanari que l'oferta era definitiva i que no s'acceptaria la possibilitat d'un pacte rotatiu de dos anys entre el cinquè i el sisè diputats. Aleshores, doncs, l'arribada a bon port de l'encara *non nata* coali-

ció electoral EU-els Verds al País Valencià, depenia de la resposta a una nova oferta ecologista basada en dos punts. D'un costat, la proporcionalitat dels ingressos del grup parlamentari, i, de l'altre, la inclusió d'alguna persona en un lloc d'eixida en les llistes d'Alacant, Benidorm, Alzira, la Vall d'Uixó i Castelló, ciutats on els Verds tenen més força.

EU també té establerts contactes amb Nacionalistes d'Esquerra del País Valencià (NEPV), formació creada a partir de l'eixida d'un grup de militants de la Unitat del Poble Valencià (UPV) amb motiu del pacte dels nacionalistes amb CiU en les eleccions europees. El proper dia 16 de març, NEPV i EU mantindran una reunió per a tancar definitivament els pactes de col·laboració. No es tractaria, com en el cas dels Verds, d'una coalició pròpiament dita, sinó que es buscaria una fórmula de denominació genèrica del tipus EU-els Verds-Entesa Valenciana/Acord pel País, i que podria donar cabuda a altres organitzacions, com ERC. Els acords establerts en un encontre tingut fa dues setmanes eren d'incloure una persona de NEPV en la candidatura d'EU a Godella i a Museros. Un cop descartada la possibilitat d'un pacte similar a Manises i a Xeraco, a hores d'ara s'estudien acords a Vilallonga i a l'Alfàs. Quant a la llista autonòmica el lloc que ocuparia el candidat nacionalista, en aquest cas Vicent Àlvarez, secretari general de NEPV, seria el setè, tot just després del candidat verd.

Balears: EU sense verds. Esquerra Unida de les Illes Balears es presentarà en solitari a les eleccions municipals i autonòmiques. No serà per manca d'intents de coalició, però a la fi EU no tindrà cognoms a l'hora de fer la seva oferta electoral. Fins el darrer cap de setmana de febrer es va mantenir la incògnita de si pactava amb els Verds o no. Els ecologistes, ara fa quatre anys, ja declinaren la possibilitat d'un acord pre-electoral –tant amb EU com amb el PSM– però en aquesta ocasió han rebut fortes pressions que, juntament amb la modificació de la llei electoral (que significarà que per entrar al Parlament serà necessari obtenir un mínim del 5% dels vots, en lloc del 3%) els varen fer dubtar. De fet, els Verds convocaren una assemblea per decidir si pactaven. El resultat va ser que no.

La història del possible pacte comença quan els Verds proclamen Nicolau Barceló (jove ecologista amb bastant experiència en organitzacions pacifistes i ecologistes) com a cap de llista al Parlament. Barceló és considerat un verd pragmàtic. Havia anunciat que volia ser diputat. L'anunci de la reforma electoral l'allunyava de l'acta de diputat. L'única possibilitat que tenien per aconseguir un diputat era arribar a un pacte amb una altra força política.

Amb el canvi del 3 al 5%, les pressions sobre

Jordi Bigas, director de la revista 'Integral'. Podria ser el candidat a les Corts Valencianes dels Verds en cas que aquesta formació i Esquerra Unida del País Valencià (EUPV) arribaren a un acord definitiu de formar coalició electoral; aleshores, ocuparia, ben segur, el sisè lloc de la candidatura EUPV-els Verds per la circumscripció de València.

els Verds s'intensifiquen. Greenpeace ha negat, mitjançant una nota pública, que tingui preferència per un determinat partit. A pesar del desmentit de l'organització ecologista, aquest setmanari ha sabut de l'existència almenys d'una reunió en la qual eren presents Xavier Pastor, president de Greenpeace-Espanya, un alt càrrec del GOB, els màxims dirigents d'EU a Balears i destacats militants d'els Verds. L'objectiu de la reunió-sopar era pressionar els Verds per tal que acceptessin anar en coalició amb EU o, almenys, que acceptessin defensar aquesta possibilitat dins de la seva organització. En aquell sopar se'ls va oferir d'entrada posar un candidat en un lloc amb sortida assegurada, probablement el número 3 al Parlament

–i uns altres llocs quedaven a l'expectativa de posteriors negociacions.

Més o menys un més després d'aquest sopar els Verds feien l'assemblea per decidir si acceptaven anar en coalició amb altres partits. El resultat, molt ajustat, va ser que no. A pesar que pràcticament es va dividir el vot a parts iguals, a la fi decidiren enfrontar-se al 5% en solitari. Nicolau Barceló renuncià a ser el número u i demanà baixar a un lloc de menys responsabilitat. Ha quedat el número sis. Els ecologistes queden en una situació molt delicada, des del punt de vista electoral, perquè la possibilitat d'entrar a les institucions s'ha esvaït pràcticament.

En aquestes circumstàncies EU, amb el flanc verd lliure, planteja la seva estratègia per fer-se amb el flanc d'esquerra. Amb un PSOE de baixa, el transvasament de vots del PSOE a EU no s'atura. Al mateix temps s'intenta fer mal al PSM per intentar aconseguir els vots d'esquerra que tenen els nacionalistes. Els atacs d'EU al PSM es basen en la cohabitació dels nacionalistes amb el PP, PSOE i UM al Consell Insular de Mallorca i, sobretot, ataquen el pacte del PSM amb CDC de les eleccions europees de l'any passat. L'estratègia és acusar el PSM de sofrir un procés imparable de dretanització.

EU presentarà enguany més candidatures que mai. Sens dubte està en el millor moment des del crack del PCE el 1982. D'ençà les darreres eleccions municipals i autonòmiques, a Mallorca només tenia un regidor i cap presència al Consell ni al Parlament. A Eivissa-Formentera no té cap representació. A Menorca no tenia res com a EU, però participava en l'Entesa de l'Esquerra de Menorca (juntament amb el PSM i independents), la coalició que té dos parlamentaris. El pas d'EU cap a les institucions serà clar. Totes les enquestes mostren que hi entrarà.

Ara manca saber exactament amb quina força. Eberhard Grosske sempre manifesta que l'objectiu és "entrar amb força a les institucions", però EU no quantifica, en nombre de regidors i escons, els objectius. Així i tot Grosske reconeixia que preveuen d'aconseguir almenys un diputat per Menorca i més d'un per Mallorca. L'objectiu, més o menys confessat, és disputar al PSM la tercera posició de la classificació política balear. EU confia que podrà aconseguir-ho. És clar que el PSM confia precisament en el contrari.

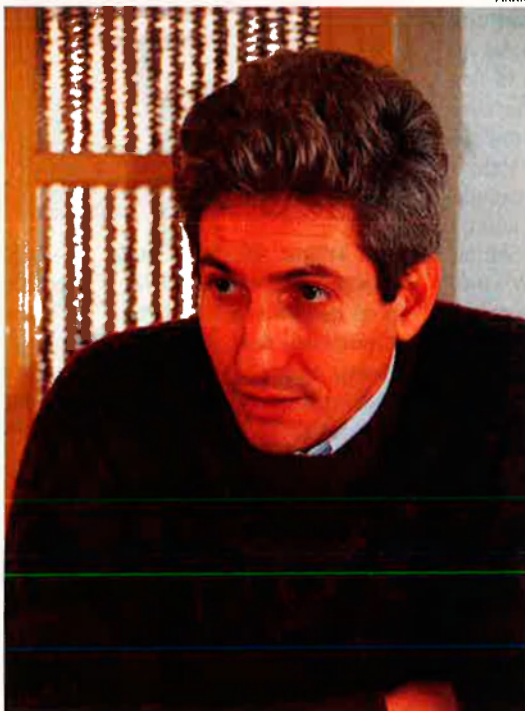
Iniciativa verda-roja. La federació Iniciativa per Catalunya afronta les eleccions del 28 de maig en un clima d'optimisme moderat. El terreny municipal és un terreny en què la formació que presideix Rafel Ribó sempre s'ha sentit còmoda, especialment al cinturó de Barcelona, que és on tradicionalment obté millors resultats. Al Principat, el 28 de maig només hi haurà municipals, no eleccions autonòmiques, com al País Valencià i a les Illes, i la consulta electoral serà de signe municipal —potser amb l'única excepció de Barcelona—. I això ja va bé a IC.

L'optimisme que respiren els despatxos del carrer de la Ciutat, de Barcelona, seu històrica del PSUC, respon a diversos motius. El primer és estadístic. En aquestes eleccions municipals, la federació presenta més de dues-centes candidatures al Principat, xifra que supera el nombre de candidatures municipals proposades pel PSUC en els seus millors moments —municipals del 1979—, que van ser 155. Fa quatre anys, Iniciativa va presentar 123 candidatures. El segon és que la federació ex-comunista no es presenta sola en aquests comicis, sinó en coalició amb els Verds. Amb aquesta coalició s'ha adjudicat la patent ecologista que s'havia disputat amb algun altre partit de l'esquerra, concretament amb ERC. Si bé la franja electoral de l'ecologisme sempre ha estat extra-parlamentària a Catalunya, no deixa de representar un segment important de vot. En canvi, IC ha cedit als Verds llocs importants de les llistes, així el número tres de la candidatura de Barcelona, que ocuparà el dirigent ecologista Pep Puig, i ha tenyit de verd el seu discurs i el seu programa. A més dels Verds la federació també ha arribat a acords per presentar-se amb el Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC), amb les Candidatures d'Unitat Popular (CUP), de filiació independentista, i amb les Candidatures Independents pel Progrés Municipal (CIPM).

Amb aquest mosaic, IC-els Verds s'ha fixat dos objectius per al 28-M. Primer, el de consolidar les alcaldies que ja té (Sabadell, el Prat

i Rubí i algunes més) i recuperar algunes de les perdudes en les últimes eleccions municipals, com ara Santa Coloma de Gramenet o Alcanar. Segon, el d'aconseguir representació a les capitals de comarca i a les ciutats de més de deu mil habitants. A diferència de les últimes eleccions, l'objectiu d'IC-els Verds ja no és de formar consistoris d'esquerres: només farà pactes electorals sobre els programes, sense descartar d'entrada cap opció. Això, segons Jordi Guillot, portaveu d'IC, també és vàlid per a Barcelona: "Ens mantenim oberts a tota aliança, sempre que sigui justificable a partir del programa electoral".

ARXIU

Eberhard Grosske, secretari general d'Esquerra Unida de les Illes Balears (EUIB). Els Verds de les Illes decidiren en assemblea, tot i que per un resultat molt ajustat, no formar coalició electoral amb EUIB i enfrontar-se en solitari a la barrera del 5% dels vots, percentatge necessari per a esdevenir força parlamentària.

L'actual nivell de crispació entre IU-IC i el PSOE també pot tenir conseqüències a l'hora de parlar de pactes postelectorals, afegeix Guillot.

Els pactes amb els Verds, CIPM i CUP ha ajudat IC a superar un dels hàndicaps permanents de la federació: la seva implantació deficitària fora del cinturó de Barcelona. Entre verds, independentistes i independents ha reforçat la seva presència territorial. IC va decidir d'iniciar aquest acostament a l'esquerra alternativa catalana i a sectors independentistes vinculats a l'Assemblea d'Unitat Popular després de les eleccions europees, i les llistes municipals n'han estat el primer fruit. L'acord amb les candidatures independentistes ha vingut, explica Guillot, després d'una evolució d'ells de "situar-se amb tota claredat dins el marc polític democràtic", i s'ha concretat als municipis de Manresa, del Masnou, de Valls i Esplugues. No hi

ha hagut acord a Arbúcies, únic lloc on la CUP governa un ajuntament, ni tampoc a Banyoles, on la CUP ha pactat amb ERC. El portaveu d'IC ha negat que aquests acords amb grups independentistes tinguin per objectiu de competir electoralment en el terreny d'ERC i ha lamentat les "reaccions histèriques" manifestades en el partit republicà per aquests acords i per l'acord amb els Verds.

Iniciativa per Catalunya-els Verds intentarà el 28 de maig que els vents favorables a IU dins Espanya també es notin a Catalunya. La campanya significarà també el retorn definitiu de Rafel Ribó a la política catalana, després del seu parèntesi espanyol, valorat diferentment per la federació. El retorn de Ribó a la política catalana, plasmat en una reunió de la direcció d'ara fa unes setmanes, en què fou elegit cap de llista de les autonòmiques vinents, fou ratificat amb un important vot de càstig. Ara bé, la proximitat de les municipals i les expectatives electorals han fet que les discrepàncies restin congelades. **Joan Marí / Miquel Payeras / Pere Martí**